

procentregulering udgør 4,8258 pct. pr. 1. april 1999. Pr. denne dato vil det foreslåede vederlag således udgøre 969.481 kr.

Det foreslås videre, at der til statsministeren ydes et vederlag, der udgør 125 pct. af det foreslåede grundvederlag, og at der til udenrigsministeren og finansministeren samt til partiledere i regeringen ydes et vederlag, der udgør 110 pct. af det foreslåede grundvederlag. Ingen minister kan oppebære mere end ét vederlag efter denne bestemmelse. Vederlaget til statsministeren udgør efter forslaget 1.211.852 kr. pr. 1. april 1999, og vederlaget til de øvrige anførte ministre udgør 1.066.429 kr. pr. 1. april 1999.

Samtidig foreslås det både at ophæve de hidtidige repræsentationstillæg til statsministeren og udenrigsministeren og at ophæve de hidtidige regler om tillæg til en minister, som ikke er medlem af Folketinget, eller som har orlov fra Folketinget, jf. nr. 2.

Det foreslås endelig, at der til ministre ydes omkostningstillæg og godtgørelse for boligudgifter m.v. efter samme regler, som gælder for medlemmer af Folketinget efter lov om valg til Folketinget, jf. nr. 2.

Til nr. 2

Efter de gældende regler ydes der til statsministeren og udenrigsministeren et repræsentationstillæg, der udgør 70.700 kr. henholdsvis 94.200 kr. pr. 1. april 1999.

En minister, som ikke er medlem af Folketinget, modtager efter de gældende regler et tillæg, der svarer til grundvederlaget til medlemmer af Folketinget. Tilsvarende gælder for en minister, som har orlov fra Folketinget i henhold til § 41, stk. 3, litra a, i forretningsordenen for Folketinget.

Det foreslås, at de hidtidige repræsentationstillæg til statsministeren og udenrigsministeren ophæves.

Det foreslås ligeledes at ophæve reglerne om tillæg til en minister, som ikke er medlem af Folketinget, eller som har orlov fra Folketinget efter den anførte bestemmelse.

Disse forslag er en konsekvens af forslaget i nr. 1 om at fastsætte et samlet grundvederlag for ministre.

I den nye bestemmelse foreslås det, at vederlaget nedsættes med det beløb, som en minister modtager i grundvederlag eller eftervederlag som medlem henholdsvis tidligere medlem af Folketinget. Det samme foreslås at skulle gælde for eftervederlag til tidligere medlemmer af Europa-Parlamentet.

Tilsvarende foreslås, at omkostningstillæg og godtgørelse for boligudgifter m.v., som en minister modtager som medlem af Folketinget, modregnes i de til-

svarende tillæg efter den foreslåede bestemmelse i nr. 1.

Til nr. 3

Efter de gældende regler har en minister ved afgang fra ministerstillingen ret til i 2 år at oppebære ventepenge. Ventepenge svarer til højeste egenpension, der udgør 241.319 kr. pr. 1. april 1999. Dog bortfalder ventepengene, hvis den tidligere minister ansættes i stilling forbundet med tjenestemandspensionsret.

Det foreslås, at ventepengeordningen afløses af en ordning med eftervederlag. Eftervederlag foreslås ydet i en periode, der udgør halvdelen af det antal hele måneder, hvori vedkommende i alt har været minister. Dog ydes der eftervederlag mindst i 18 måneder og højst i 36 måneder.

Det foreslås videre, at eftervederlaget kommer til at svare til vedkommende ministers vederlag, jf. nr. 1.

Det foreslås dog samtidig, at eftervederlaget nedsættes med summen af de indtægter, der er anført i § 109, stk. 2, nr. 1-4 og 6-10, i lov om valg til Folketinget, og grundvederlag, eftervederlag og egenpension som folketingsmedlem.

Som konsekvens heraf foreslås de hidtidige særregler for tjenestemænd i § 3, stk. 2, ophævet.

Til nr. 4

Efter de gældende regler har en minister, som har haft mindst 1 års funktionstid som minister, ret til egenpension efter udløbet af ventepengeperioden.

Det foreslås, at denne ret til aktuel egenpension ophæves og erstattes af en ret til egenpension, hvis udbetalingstidspunkt er udskudt til den 1. i måneden, efter at vedkommende er fyldt 60 år, eller fra det tidligere tidspunkt, fra hvilket vedkommende får tilkendt social førtidspension som følge af nedsat erhvervsevne på grund af helbredsmæssige forhold. Egenpension kan dog tidligst udbetales fra udløbet af det tidsrum, hvori vedkommende har ret til eftervederlag.

Til nr. 5

Som en konsekvens af forslaget i nr. 4 om at ændre reglerne for egenpension foreslås reglerne om ægtefællepension ændret, således at den efterlevende ægtefælle også har ret til ægtefællepension, hvis en tidligere minister dør i tidsrummet mellem eftervederlagsperiodens udløb og påbegyndelsen af udbetaling af egenpension. Det vil også gælde i tilfælde, hvor den afdøde minister har haft mindre end 1 års funktionstid som minister og dermed ikke har haft ret til egenpension.

Betingelserne for tidspunktet for ægteskabets indgåelse ændres ikke.